

гласъ сльгына-та, и ѿ подала книга-та, съ удивелане попытала, съ какъвъ начинъ са намира та въ това положеніе, и какъво искать съ нея да правагъ? Уплашана-та сльгына побягнала и съ голѣмо выкане искала да ѿ угарветъ. На това выкане дошелъ въ одаа-та мъжатъ на мнимомърала-та, и ѿ помогналъ да слези стъ маса-та, на коа-то та въ преминѣване на 2¹ часа лежала като умрала. Мнимомърала-та са уплашѣвала че ѿ было стѣдено, тѣ ѿ тѣрили въ затоплана постелка, и като употребили подкрѣпителни средства, та совершенно уздравала. Това що са е сторило съ нея, нищо не запомнила; казѣвала че стѣдениа въздухъ щото влезалъ кога отворили джамови-те, той ѿ оживилъ. Послѣ това, та живала още 10 години; а уплашана-та сльгына заколала отъ страхъ и умрала.

Въ Кистринъ, спицерскыятъ провизоръ, съ пракоръ Шпадингъ, кей-те страдалъ отъ продолжителна колакъ въ гърди-те, въ ноемврѣа 1735 г., спередъ оцшо-то миѣнѣ на доктори-те умралъ. Като мѣ умыха тѣло-то тѣрили го на раженица-та; той лежалъ тамъ на дръгѣа день до свѣдѣ. Въ преминѣване-то на това време, щото была при тѣло-то мѣ жена-та, изведнѣшъ видала въ него нѣкое треперливо мърдане. Та тосъ часъ повыкала Доктора, кей-те заръчалъ да тѣратъ мнимомърѣлыа въ постелка-та мѣ. Послѣ това, той скоро уздравалъ, и нищо не помналъ за преминалото, и живалъ послѣ мнима-та си смертъ още 16 години.

Нѣкой си Гертнеръ, на 30 години, като са намирше въ 1795 година при Гаксенскыятъ Лазаретъ (болница) сльжителъ, лежалъ отъ тешка-та колакъ, и отъ нея спередъ оцшо-то миѣнѣ умралъ. Подиръ 12 часа зели да мѣ саклчатъ дрехи-те, вдигнали го съ глава-та на гора, той изведнѣшъ оживалъ, и испыталъ щото